

Súd: Okresný súd Žiar n/H
Spisová značka: 5C/108/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415202831
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6415202831.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu Q. S., nar. XX.X.XXXX, bytom S. A., S. XXX/XX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, IČO: 47234466, konajúci prostredníctvom advokáta konateľa JUDr. Petra Rybára, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave 26, Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, konajúci prostredníctvom advokátky konateľky JUDr. Andrey Cvikovej, o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Súd **z r u š u j e** rozhodcovský rozsudok sp. zn. 18204/2014 zo dňa 31.12.2014, vydaný Rozhodcovským súdom v Bratislave, 811 04 Bratislava, Ventúrska 14, konajúci ustanoveným rozhodcom Mgr. Andrejom Gundelom.

Súd **o d k l a d á** vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku sp. zn. 18204/2014 zo dňa 31.12.2014, vydaný Rozhodcovským rozsudkom v Bratislave, 811 04 Bratislava, Ventúrska 14, konajúci ustanoveným rozhodcom Mgr. Andrejom Gundelom.

Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania a zaplatiť ich do rúk právneho zástupcu žalobcu, Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár s.r.o., IČO: 47 234 466, konajúci prostredníctvom advokáta konateľa JUDr. Petra Rybára, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 536,50 €, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť na účet Okresného súdu v Žiari nad Hronom súdny poplatok vo výške 99,50 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku, vydaného Rozhodcovským súdom v Bratislave, sp. zn. 18204/14 zo dňa 31.12.2014 a zároveň žiadal odložiť vykonateľnosť uvedeného rozhodcovského rozsudku. Konštatoval, že v zmysle rozhodnutia rozhodcovského súdu bol zaviazaný zaplatiť žalovanému sumu ako istinu 1.898,68 € spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a s úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne z jednotlivých čiastkových plnení. Zároveň bolo konštatované, že ak zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkovo čiastku 990 €, tak odo dňa, nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto čiastky, je žalobca povinný zaplatiť iba úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.898,68 € až do zaplatenia. Zároveň bol žalobca zaviazaný na zaplatenie trov konania vo výške 350,55 €. Právny zástupca žalobcu konštatoval, že sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, pretože popierajú platnosť rozhodcovskej zmluvy a zároveň aj z toho dôvodu, že boli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 písm. c/, j/ Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

Právny zástupca žalobcu konštatoval, že zmluva je neplatná od počiatku, pretože návrh bol prijatý s dodatkami a zmenami s tým, že popierajú platnosť rozhodcovskej zmluvy, pretože rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá nebola individuálne dojednaná, absentuje zásada ústnosti v rozhodcovskom konaní, finančne je konanie pre spotrebiteľa nevýhodné, lebo absentuje oslobodenie spotrebiteľa od poplatkov. Spotrebiteľ na rozdiel od žalovaného nemohol nijako ovplyvniť výber rozhodcovského súdu ani výber osoby rozhodcu. Ide o nevyvážené a podstatne výhodnejšie zmluvné postavenie dodávateľa. Spotrebiteľskú zmluvu ani všeobecné podmienky a ani samotnú rozhodcovskú zmluvu spotrebiteľ nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť, pretože bola predformulovaná a spotrebiteľovi predložená len k podpisu. Zároveň uviedol, že rozhodcovská zmluva nebola napriek jej formulácii skutočne alternatívnou, pretože veriteľ podaním návrhu na začatie konania na rozhodcovský súd uskutočnil výber, predpokladaný v rozhodcovskej zmluve, a potom už nemal spotrebiteľ možnosť podať návrh na začatie konania pred všeobecným súdom. Právny zástupca žalobcu ďalej poukázal na to, že v uzavretej zmluve medzi účastníkmi konania je konštatované, že bola poskytnutá čiastka žalobcovi 990 €, ale reálne mu bola poskytnutá len suma 820 €, pričom odporca sa zaviazal platiť za poskytnutý úver poplatok. V zmluve je nesprávne uvedené RPMN, keďže žalovaný uvádza 69,81 %, pričom správne s poukazom na to, že bola poskytnutá len suma 820 €, mala byť uvádzaná výška RPMN 98,54 %. Právny zástupca žalobcu zároveň poukázal na to, že v zmluve absentuje uvedenie druhu spotrebiteľského úveru, a takisto nie je uvedená ani priemerná RPMN. Preto uvedený úver sa mal považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň poukázal na rozpor výšky odplaty s dobrými mravmi, kedy odplata bola dohodnutá vo výške 70 %.

Žalovaný doručil prostredníctvom svojej právnej zástupkyne súdu písomné vyjadrenie, z obsahu ktorého je zrejmé, že s návrhom nesúhlasí a návrh žiada zamietnuť. Právna zástupkyňa žalovaného poukázala na to, že v danom prípade návrh dlžníka o poskytnutie revolvingového úveru je formálne realizovaný jednak vyplnením a odoslaním formulára, označeného ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru“ a následne dorúčením tejto žiadosti do sféry veriteľom a akceptom je súhlas veriteľa s poskytnutím revolvingového úveru, formálne realizovaný podpisom zmluvy a dorúčením podpísanej zmluvy dlžníkovi. Konsenzus zmluvných strán ohľadne uzavretia zmluvy nastáva v dôsledku spôsobu, akým dlžník formuluje a vymedzuje obsah svojho návrhu, pričom sám dlžník prostredníctvom odsekov 1.3 a 2.1 žiadosti výslovne vyjadruje, že jeho návrh zahŕňa aj žiadosť o úver v nižšej sume, ako sa uvádza v bode 5 žiadosti. Preto konštatuje, že žalovanému nie je zrejmé, na základe čoho žalobca tvrdí, že došlo k zmene a doplneniu žiadosti dlžníka zo strany žalovaného, a teda k prijatiu návrhu s dodatkami. Nesúhlasila s názorom, že rozhodcovské konanie zhoršuje postavenie žalobcu, pretože rozhodcovské konanie je ex lege v zásade písomné, pričom ak by sa aj zmluvné strany dohodli na rozhodcovskom súde v mieste bydliska spotrebiteľa, aj tak nemožno automaticky prezumovať, že by sa tento domáhal ústneho pojednávania a pod. Zároveň uviedla, že cieľom ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka nie je zneplatnenie rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky ako takej. Podľa jej názoru cieľom uvedeného ustanovenia je zaručiť spotrebiteľovi v procesnej pozícii žalobcu právo vybrať si miesto pre rozhodovanie o ním podanej žalobe. Predmetné ustanovenie nemá riešiť ani nerieši situáciu, kedy žalobu podáva dodávateľ/spotrebiteľ. Ani zákon, ani Smernica 93/13/EHS nehovoria nič o tom, že rozhodcovské konanie je prípustné len vtedy, ak sa začína na základe žaloby spotrebiteľa. Pokiaľ sa týka výberu rozhodcu, tak k tomuto výberu dochádza až pri podaní žaloby, pričom tento výber robí strana, podávajúca žalobu, teda nie iba jedna zmluvná strana. Obidve zmluvné strany majú v zmysle úpravy vzájomného vzťahu rovnaké práva, a preto nie je možné hovoriť o nerovnováhe. Právna zástupkyňa žalovaného v podanom písomnom vyjadrení ďalej konštatovala, že rozhodcovská zmluva nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, čo vyplýva aj z bodu 2. rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Preto podľa jej názoru rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálneho ustanovenia, a nemôže byť preto neprijateľnou podmienkou. Pokiaľ sa týka výhrady právneho zástupcu žalobcu, že dohodnutá odplata v úverovej zmluve je v rozpore s dobrými mravmi, konštatuje, že zmluva o úvere je odplatnou zmluvou, a na jej uzavretie je potrebná dohoda o podstatných náležitostiach, ktorými je dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, stanovenie sumy týchto peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Odplata, ktorá bola regulovaná v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je namieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Právna zástupkyňa žalovaného konštatovala, že v rozhodnom období bola v hodnote 45,94 %, pričom odplata, dohodnutá v zmluve, uzavretej medzi účastníkmi konania, túto podstatným spôsobom neprevyšovala. Tvrdenia žalobcu o obchádzaní ustanovení o RPMN v súvislosti

s dohodou o poskytnutí služby odporuje pritom samotná právna úprava toho, ako sa RPMN počíta. Vyjadrila právny názor, že poplatok za uzavretie dohody o poskytnutí služby sa nemôže zahrnúť do celkových nákladov, a teda ani do výpočtu RPMN. Zároveň uviedla, že samotná dohoda o poskytnutí služby by nebola nikdy vznikla, pokiaľ by žalobca článok 8 osobitne nepodpísal. Zároveň uviedla, že z predloženého formulára „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ je v bode 2. prvý riadok uvedená informácia o druhu spotrebiteľského úveru, a to: bezúčelový revolvingový úver, resp. revolvingový úver na účel, uvedený dlžníkom v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Preto vyjadrila svoj názor, že zo Zmluvy o revolvingovom úvere je nepochybne zrejmé, že sa jedná o revolvingový úver, t. j. úver, ktorý je možné po splnení presne definovaných podmienok opätovne čerpať, pričom priemerná hodnota RPMN je uvedená v čl. 5, ako aj 6 Zmluvy o revolvingovom úvere, a to vo výške 45,94 % ročne.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, a to oboznámil sa so Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvou o revolvingovom úvere, s Rozhodcovskou zmluvou, s Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere, so Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, s reprezentatívnym príkladom výpočtu RPMN, so Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., s kópiou spisu rozhodcovského súdu sp. zn. 18204/14.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, účinný v čase vydania rozhodcovského rozsudku rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 toho istého zákona rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, 4) ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 4 ods. 3 toho istého zákona nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

Podľa § 40 ods. 1 toho istého zákona účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo

i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,

j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. 13a).

Podľa § 40 ods. 2 toho istého zákona ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonaťnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 toho istého zákona žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 toho istého zákona ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 toho istého zákona dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 toho istého zákona spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 toho istého zákona spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 toho istého zákona za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 toho istého zákona ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 toho istého zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 toho istého zákona ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1 toho istého zákona zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 toho istého zákona v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinný v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 toho istého zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 toho istého zákona na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa § 9 ods. 1 toho istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 toho istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa 9 ods. 6 tohto istého zákona spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Podľa § 11 ods. 1 toho istého zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ - k/, r/ - y/.

Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že účastníci konania uzatvorili dňa 13.12.2013 Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere. V zmysle uvedenej zmluvy súd zistil, že žalobca požadoval revolvingový úver vo výške 990 €, pričom listina z jeho strany bola podpísaná v Hronskom Beňadiku dňa 11.12.2013. Následne zo strany žalovaného došlo k schváleniu revolvingového úveru v poskytnutej čiastke úverového limitu 990 €, pričom žalovaný podpísal uvedenú zmluvu v Bratislave dňa 13.12.2013. Žalobca nepreukázal, že by došlo k prijatiu návrhu s dodatkami a zmenami, ktoré by znamenali odmietnutie návrhu zo strany žalovaného. Súd je toho názoru, že akceptácia zo strany žalovaného vykonaná bola. V zmysle uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere súd zistil, že žalobcovi bola poskytnutá čiastka úveru 990 € so splatnosťou úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 53,04 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky z celú dobu čerpania úveru) 2.227,68 €, RPMN za úver 69,81 €, ročná úroková sadzba úveru 70 %, priemerná RPMN za úver 45,94 %, poskytnutá čiastka revolvingu 521,91 €, celková čiastka pri revolvingu, ktorý musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.272,96 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %. V zmysle bodu 8.1 predmetnej zmluvy si účastníci dohodli poskytnutie služby, ktorá predstavuje záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu, spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu, poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby, spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 142,76 €.

Účastníci konania uzatvorili dňa 13.12.2013 aj rozhodcovskú zmluvu č. 8500037457. Z bodu 2. uvedenej zmluvy vyplýva, že uzatvorenie tejto zmluvy nie je podmienkou uzavretia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Z obsahu zmluvy vyplýva, že spory budú riešené v rozhodcovskom konaní, pričom môžu byť riešené aj v súdnom konaní a výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva v žalobcovi. V zmysle bodu 2. uzavretej zmluvy je konštatované, že spory budú riešené u stálych rozhodcovských súdov, a to rozhodcovský súd v Bratislave, Slovenský arbitrážny súd, zriadený Slovak arbitration court s.r.o., Victoria, rozhodcovský súd v Žiline, zriadený spoločnosťou Victoria legal arbiter s.r.o. a Rozhodcovským súdnym dvorom, zriadeným pri spoločnosti Arbitration Tribunal s.r.o., Bratislava.

Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500037457 zo dňa 13.12.2013 je zrejmé, že bola schválená výška úveru vo výške 990 €, so splatnosťou 42 mesiacov, s výškou mesačnej splátky úveru 53,04 €, s dátumom splatnosti prvej splátky úveru 14.1.2014, s dátumom splatnosti poslednej splátky úveru 14.6.2017, s uvedením RPMN úveru 990 €, priemerná hodnota RPMN 69,81 €, schválená výška revolvingu 596,07 €.

Rozhodcovský súd v Bratislave rozhodol prostredníctvom rozhodcu Mgr. Andreja Gundela, sp. zn. 18204/2014 zo dňa 31.12.2014 tak, že zaviazal žalobcu (v tom konaní žalovaného) zaplatiť žalobcovi sumu 1.898,68 € spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a s úrokom z omeškania vo výške 0,55% ročne z čiastky 53,04 € za obdobie od 15.1.2014 do 26.1.2014, s 52,08 € od 15.2.2014 do 24.2.2014, s 50,12 € od 15.3.2014 do 26.3.2014, s 48,16 € od 15.4.2014 do 25.5.2014, s 53,04 € od 15.5.2014 do 25.5.2014, s 44,24 € od 15.6.2014 do 19.6.2014, s 42,28 € od 15.7.2014 do zaplattenia, s 53,04 € od 15.8.2014 do zaplattenia, s 53,04 € od 15.9.2014 do zaplattenia, s 53,04 € od 15.10.2014 do zaplattenia, s 1.697,28 € od 20.10.2014 do zaplattenia, a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkovo čiastku vo výške 990 €, pričom odo dňa, nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto čiastky bol zaviazaný žalobca (v tom konaní žalovaný) zaplatiť žalovanému (v tom konaní žalobcovi) iba úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z čiastky 1.898,68 € až do zaplattenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku, pričom žalobca (v tom konaní žalovaný) bol povinný zaplatiť aj trovy konania vo výške 350,55 €.

Na pojednávaní súd nemohol vypočítať žalobcu, nakoľko žalobca sa na pojednávanie nedostavil, pričom právny zástupca žalobcu predložil súdu lekársku správu (výmenný list - poukaz), z ktorého je zrejmé,

že zdravotný stav žalobcu nedovoľuje účasť na súdnom pojednávaní pre pokročilý proces Carcinómu krku. Právny zástupca žalobcu uviedol, že vzhľadom na uvedené zdravotné problémy žalobca veľmi ťažko rozpráva, a preto súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Uviedol, že žalobca nie je schopný vzhľadom na svoje zdravotné problémy dostaviť sa na pojednávanie a vypovedať, pretože má rakovinu, má už problém aj s príjmom potravy, a prijíma ju len formou sáčkových tekutých polievok. Vzhľadom na to súd nemohol vykonať dôkaz výsluchom žalobcu.

Definíciu spotrebiteľskej zmluvy, dodávateľ a spotrebiteľa uvádza § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy tak, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Z vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj Zákona č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva definičný rozdiel medzi spotrebiteľským úverom a spotrebiteľskou zmluvou, keď spotrebiteľská zmluva je pojmom širším. Z uvedeného potom plynie, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona č. 129/2010 Z. z. je súčasne spotrebiteľskou zmluvou. Aj z ustanovenia § 1 ods. 8 Zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka, ani osobitných predpisov. Ustanovenie § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka pre účely vymedzenia pojmu spotrebiteľ nezakotvuje podmienku uzavretia spotrebiteľskej zmluvy na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, zakotvuje len jedinú podmienku, a to aby fyzická osoba pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (spotrebiteľskou zmluvou je v zmysle § 52 ods. 1 OZ každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom). Občiansky zákonník teda definuje pojem „spotrebiteľ“ podstatne širšie oproti legálnej definícii tohto subjektu v lex specialis, konkrétne v ustanovení § 2 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého je spotrebiteľom len taká fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Zo Zmluvy o revolvingovom úvere, uzatvorenej medzi účastníkmi konania dňa 13.12.2013 vyplýva, že žalobca má postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka), pričom žalobca má postavenie spotrebiteľa aj v zmysle § 2 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Súd preto konštatuje, že uzatvorením Zmluvy o úvere vznikol právny vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, založený spotrebiteľskou zmluvou, t. j. vzťah spotrebiteľský a zároveň je možné definovať uvedený vzťah ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý bol poskytnutý formou pôžičky (§ 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z., účinný v čase uzavretia zmluvy).

Rozhodcovskú zmluvu, koncipovanú v takom znení, ako bola založená do súdneho spisu súd posúdil ako neprijateľnú, a to s poukazom na ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka, teda absolútne neplatnú, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou skutočnosťou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy je skutočnosť, že so spotrebiteľom nebola individuálne dojednaná. Skutočnosť, že dohoda zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorila súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy v ten istý deň, ako zmluva o revolvingovom úvere, ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá a svedčí o vôli žalobcu pristúpiť na túto osobitnú zmluvnú podmienku. Povahu formulárovej zmluvy totiž majú nielen Všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variánt zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Tomuto typu zmluvy nasvedčuje aj vyhotovenie rozhodcovskej zmluvy v danej veci, ktoré má povahu formulára, obdobného tomu, ktorého prostredníctvom zmluvné strany uzavreli samotnú zmluvu o revolvingovom úvere, keď je tvorené predtlačnými údajmi, identifikujúcimi veriteľa, prázdnyimi kolónkami pre vpísanie osobných údajov dlžníka, a potom už len predtlačnými dojednaniami, špecifikujúcimi konkrétne rozhodcovské súdy, pričom žalobca nemal možnosť výberu iného rozhodcovského súdu. Dojednanie zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu by malo charakter individuálnej zmluvnej podmienky vtedy, ak by žalovaný predložil žalobcovi návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy v takej podobe, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že žalobca mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie sporov v rozhodcovskom konaní bez toho, aby

svojim rozhodnutím ovplyvnil uzatvorenie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, pričom žalobcovi by museli byť poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva, uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. V danom prípade z návrhu rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že spotrebiteľ mal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Rozhodcovská zmluva navyše nebola napriek jej formulácii skutočne alternatívnou. Veriteľ by podaním návrhu na začatie konania na rozhodcovský súd uskutočnil výber, predpokladaný v rozhodcovskej zmluve. Po tomto výbere už žalobca nemal faktickú možnosť podať návrh na začatie konania pred všeobecným súdom, musel sa podrobiť rozhodcovskému konaniu, čím došlo k porušeniu Ústavou SR garantovaného práva každého na spravodlivý súdny proces pred nezávislým a nestranným súdom. Spornosť vo vyvážení vzájomného zmluvného vzťahu, pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, navyše vyvoláva i skutočnosť, že priamo v predtlačenej časti rozhodcovskej zmluvy sú vopred určené konkrétne rozhodcovské súdy, ktoré sú oprávnené v rozhodcovskom konaní spory, vyplývajúce z danej zmluvy rozhodnúť. Takouto formuláciou rozhodcovskej zmluvy bolo žalobcovi absolútne odňaté právo slobodnej voľby uplatnenia či bránenia svojho práva nielen medzi všeobecným súdom a rozhodcovským súdom, no aj právo slobodného výberu konkrétneho rozhodcu či rozhodcovského súdu, ktorý by spor z danej spotrebiteľskej zmluvy podľa voľby spotrebiteľa rozhodol. Takéto zmluvné dojednanie reálne vytvára značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa, keď nemožno navyše opomíňať, že ak je rozhodcovská zmluva súčasťou viacerých formulárov, predložených spotrebiteľovi na podpis, navyše uzatvorená nie v čase „zvýšenej bdlosti“ spotrebiteľa, ale na začiatku zmluvného vzťahu, vzniká nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ nepoukáže na jej nekalosť, či už v dôsledku svojej nevedomosti či nečinnosti. Pri ochrane spotrebiteľa preto v súvislosti s rozhodcovskou zmluvou je nevyhnutné, aby spotrebiteľ mal možnosť požiadať všeobecný súd o ochranu, okrem ak si rozhodcovský súd osobitne nevyjednal (výslovne si ho želal). Vzhľadom na uvedené skutočnosti právomoc rozhodcovského súdu na vydanie rozhodcovského rozsudku bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, čo je dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 640/2014).

Okrem uvedených skutočností treba poukázať aj na to, že samotná zmluva o revolvingovom úvere nespĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z., účinného v čase uzavretia zmluvy). Zmluva neobsahuje uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/), výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov § 9 ods. 2 písm. k/), pričom nestačí, aby uvedené skutočnosti boli uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, zmluva neobsahuje ani celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky, upravujúce jeho čerpanie (§ 9 ods. 2 písm. g/), pričom z predloženej zmluvy o revolvingovom úvere je v bode 6., kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere konštatovaná poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) vo výške 990 €, pričom reálne žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 847,24 €, nakoľko bola táto suma odpočítaná ako odplata za poskytnutie služby, spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru. V zmluve v časti, kde je uvedená poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) je uvedené 990 bez toho, aby bola uvedená konkrétna mena spotrebiteľského úveru a v zmluve nie sú upravené ani podmienky čerpania úveru. Opätovne súd konštatuje, že nie je postačujúce, pokiaľ niektoré z týchto skutočností sú uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje uvedené obligatórne náležitosti, je nutné ju považovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z. z., účinného v čase uzavretia zmluvy, za bezúročnú a bez poplatkov, ktorá skutočnosť nebola zohľadnená v rámci rozhodcovského konania. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že v zmluve o revolvingovom úvere je konštatovaná ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 76,20 %, ktorá výška je takisto neprimeraná, avšak s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd v tejto časti už nevykonával ďalšie dokazovanie, a to ani s poukazom na ďalšie skutočnosti, nakoľko v prípade už chýbajúcej jednej obligatórnej náležitosti zmluvy je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené skutočnosti postačujú na konštatovanie, že boli v rámci rozhodcovského konania porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že v danej veci je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 písm. c/ a j/ Zákona č. 244/2002 Z. z., nakoľko žalobca popieral platnosť rozhodcovskej zmluvy, a zároveň pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Žalobcovi bol doručený rozhodcovský rozsudok dňa

25.2.2015, pričom žalobu na súd podal dňa 20.3.2015, čiže v zákonom stanovenej lehote 30 dní (§ 41 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z. z.). Súd preto návrhu vyhovel a rozhodcovský rozsudok zrušil.

Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť (§ 40 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z.). Vzhľadom na to, že napadnutý rozsudok je právoplatný a vykonateľný, vzniká reálna hrozba exekučného konania, a preto súd návrhu žalobcu vyhovel a odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

V zmysle § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobca mal v konaní úspech, preto mu súd priznal náhradu trov konania, a to trov právneho zastúpenia v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1, písm. a/, c/, d/ a § 16 ods. 3. Súd priznal trovy právneho zastúpenia za tri úkony po 64,53 € (príprava a prevzatie veci, spísanie návrhu a účasť na pojednávaní dňa 10.8.2015), trikrát režijný paušál po 8,39 € (úkony v r. 2015). Súd priznal právnenému zástupcovi žalobcu aj náhradu hotových výdavkov za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 10.8.2015 (§ 17 ods. 1 Vyhlášky), cesta Košice - ZH a späť, dvakrát 200 minút, za každú začatú polhodinu 13,98 € x 14, spolu 195,72 €. Súd priznal právnenému zástupcovi žalobcu aj cestovné, a to za cestu na pojednávanie z Košíc do ZH a späť dňa 10.8.2015 motorovým vozidlom právneho zástupcu žalobcu, 464 km, spotreba 6,20 litra/100 km, cena PHM 1,290 €/liter, paušálna náhrada 0,183 €, spolu 122,02 €. Spolu súd priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 536,50 € (218,76 € plus 195,72 € plus 122,02 €).

O povinnosti žalovaného zaplatiť trovy konania do rúk právneho zástupcu žalobcu súd rozhodol v zmysle § 149 ods. 1 OSP.

Žalobca je oslobodený od platenia súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm. za/ Zákona č. 71/92 Z. z. o súdnych poplatkoch, v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na to vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok v zmysle § 2 ods. 2 toho istého zákona. Výška poplatku je daná Sadzobníkom súdnych poplatkov, v zmysle položky 1, písm. b/, ak nemožno predmet konania oceniť peniazmi, je výška súdneho poplatku 99,50 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, a to v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám, uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.